

Strafferammen i sin Helhed ligger saa højt, at den for første Gang begaaet Forbrydelse hjemler alternativt Fængsel paa Vand og Brød eller Strafarbejde (hvilket f. Eks. gælder om simpelt Tyveri, Bedrageri og Hæleri), saavel som i Tilfælde af grovt Tyveri, gaar Sagen kun til Paakendelse ved Underret, naar Sigtede ikke begærer Landsretsbehandling og derhos har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse. 4) I alle andre Tilfælde gaar Sagen til Landsret. (Landsretsbehandling skal dog altid anvendes paa Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, se under b.)

b. I hvilke Sager skulle Nævninger medvirke? Om Nævninger bliver der kun Tale ved de til Landsret henviste Sager. De skulle ubetinget medvirke, 1) i Misgerningssager (o: Sager angaaende Forbrydelser, for hvilke Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde), fremdeles 2) i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser (som politiske skulle under alle Omstændigheder anses: 1) Overtrædelser af de Lovbestemmelser, der værne Statsforfatningen, Statens Sikkerhed, Selvstændighed, Ukrænkelighed og Udelelighed og de lovgivende Forsamlingers fri Virksomhed; 2) Overtrædelse af andre Lovbestemmelser, naar den sigtede maa antages ved den paatalte Handling at have tilsigtet et politisk Maal), 3) i Sager angaaende Anvendelse af Straffelovens § 299 (Sikkerhedsfængsel i Anledning af Undsigelse o. l.), og i øvrigt 4) naar Sagen angaar en Forbrydelse, hvorfor der efter Loven kan idømmes Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret. (Disse Sager kunne dog paadømmes uden Nævninger, naar Sigtede forlanger det. Ligeledes skal paa Begæring af Overanklageren Nævnings Medvirkning bortfalde, naar Sigtede er under Tiltale for en af de i Straffelovens Kap. 23—27 omhandlede Forbrydelser (Tyveri, Bedrageri, Falsk og lignende) og i Løbet af de sidste 10 Aar alt har været i Forbedrings- eller Tugthuset for en af disse Forbrydelser). 5) Endelig kan Landsretten, naar Overanklageren og Sigtede ere enige om at ønske saadant, bestemme, at Nævninger skulle medvirke ogsaa i andre Tilfælde end de ovenfor nævnte.

3. Om Dommerinhabiliteten er særlig at bemærke, at det udtrykkelig siges, at den Dommer, der, fordi flere Embedsvirksomheder ere forenede i hans Person, tidligere har havt med en Sag at gøre (f. Eks. har behandlet den som Undersøgelsesdommer), i og for sig ikke af den Grund bliver inhabil som Dommer, selv om han skal dømme som eneste Dommer — hvorved dog er at bemærke, at Underrettsdommerens Stilling til Forundersøgelsen bliver ganske forskellig fra, hvad den er nu, jfr. ndfr.